

Illékony kincsek a természetből

Fontos, hogy a kozmetikus a munkája során megfelelő körültekintéssel, és szakismerettel válasszon az illóolajok közül.

Szóveg Gombos Edina kozmetikus, a Mary Cohn szakmai vezetője

Az elmúlt évezredek során több kultúra is felismerte és sikerrel alkalmazta a különböző növények és gyógyfüvek, valamint a belőlük kivont illóolajok gyógyító hatását. A sok összegyűjtött tapasztalat folyamatosan finomodott, majd tovább hagyományozódott egészen napjainkig.

■ Történelem

Az Arábiában élő **Avicenna** (orvos-filozófus, 980-1037) volt az első, aki tökéletesítette a különböző desztillálási technikákat. Munkája olyan eredményes volt, hogy módszerén szinte alig kellett változtatni az elmúlt ezer évben.

Az aromaterápia valódi bölcsőjének azonban az **ősi Egyiptomot** tartják (i.e. 4500).

Az indiai korai ayurvédikus orvosi iratok is említést tesznek illóolajok alkalmazásáról több kezelésnél is.

A görögök szintén hamar felfedezték a növényi kivonatokban rejlő hatásokat. Hippokratész például a pestis megelőzésére javasolta.

Európába az **Arábiából visszatérő keresztesek** hozták be az egzotikus olajokat és gyantákat. Az illóolajokat eleinte főként parfüm készítéséhez használták, hogy illatukkal elfedjék a középkori utcák bűzét, és megelőzzék a járványok elterjedését.

A XIV. és XVII. század között **a fűvészkönyvek** lapjain egyre több olyan írás jelent meg, melyek az illóolajok testi és lelki bajokra történő alkalmazásának jótéteményeit méltatták.

Ilyen például Nicholas Culpeper (angol fűvész, botanikus, orvos, csillagász, 1616-1654) tanulmánya, mely a mai napig sok hivatkozásban szerepel.

Az illóolajok fertőtlenítő hatására elsőként az a tény hívta fel a figyelmet, hogy a középkori Európában pusztító kolera és pestis-járványok idején a parfümkészítő mesterek soha nem lettek betegek. Így a XVII. század végére az illóolajok már széles körben elterjedtek a gyógyászatban.

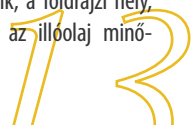
A XIX. század végére aztán a növények antibakteriális tulajdonságaira vonatkozó tudományos kísérletek végleg beigazolták az illóolaj molekulákban rejlő természetes gyógyerőt.

A XIX. századi parfümiparnak Párizs lett a központja, itt fedezték fel újra az összefüggést az illat és a terápiás gyógyhatás között. Az aromaterápia kifejezést először **René Gatefosse**, francia vegyész használta 1928-ban, ő fedezte fel a levendulaolaj gyógyító hatását, amikor kutatásai során laboratóriumában megégette a kezét. Az égéstől sajnó kezét belelógatta az első keze ügyében lévő folyadékos kádba, ami történetesen levendulaolajjal volt megtöltve, majd később nagy meglepődéssel tapasztalta, hogy keze gyorsan és hegmentesen gyógyul. Az eset nagy visszhangot keltett, és hatására az aromaterápia gyors fellendülésnek indult, mígnem elérte mai szintjét. A holisztikus aromaterápia mai arculatát nagyban köszönheti **Marguerite Maury** (1895-1968) francia biokémikus nőnek. Ő volt az, aki bevezette az illóolajokat a szépség-terápiák világába, ahol már különböző masszázssokkal kombinálva kezdték alkalmazni azokat, és az elsődleges cél a bőr megfiatalítása lett.

Nagy áttörést jelentett, amikor egy francia cég forradalmasította az illóolajok alkalmazását. Az eljárás lényege, hogy **egy hidrogél formulába teszik az illóolajokat** (levendula, rozsmaring, zsálya). Az illóolajok szétoszlanak a hidrogélben, amely fokozza felszívódásukat. Így kiküszöbölik a nem kívánt csillogást a bőrön, melyet a közvetítőként használt bázisolaj okoz. Az illóolajok kiválasztásánál figyelembe vették az egymásra gyakorolt szinergikus hatásukat, melynek köszönhetően a rendkívül igénybevett bőr is visszanyeri életerejét, energiáját és ragyogását. A hidrogélben ágyazott illóolaj további hatása, hogy mágnesként vonzza maga után a szépség-ápolásnál használt további hatóanyagokat, elősegítve azok jobb felszívódását.

■ Minőség

A termőtalaj, melyben a növényeket termesztik, a földrajzi hely, valamint az éghajlat nagyban befolyásolják az illóolaj minő-

ségét. A magasban fekvő területen, és szikkadt köves talajon (Pl. hazánkban, Tihanyban) megtermelt levendula nagyobb gyógyhatással rendelkező illóolajat ad, mint az, melyet jó minőségű nedves földben, alacsonyabb talajszinten természetnek. A begyűjtés időpontja is nagyon fontos tényező, mivel ez hatással van nemcsak a növény illóolaj koncentrációjára, hanem a növény vegyi összetételére is.

Az illóolajok olyanok, mint a bor, vannak jó és kevésbé jó évszaktok. Ettől függően aromájuk és illatuk is különböző minőségű lehet. Ezért is fontos az illóolajok pontos kémiai karakterének megállapítása, hiszen eltérő karakterek esetén eltérő hatást érünk el. Mi magunk pontosan ugyanazt az illóolajat, ugyanabban az összetételben soha nem fogjuk tudni beszerezni, de a megbízható végeredmény elérése érdekében a felszerelt laboratóriummal rendelkező nagy kozmetikai cégek pontos eredményt adó mérési eljárásokkal biztosítani tudják, hogy folyamatosan azonos minőségű és hatásmechanizmusú illóolajok álljanak rendelkezésünkre.

■ **Analízis**

Az illóolajok minőségvizsgálata többféle módon történik. Ezek közül a legismertebb az ún. gázkromatográfiás vizsgálat (GC), valamint az ún. tömegspektrometriás módszer (GC/MS), továbbá a kissé furcsán hangzó elektronikus orr.

Az **elektronikus orr** lényegében hasonló az emberi szaglószervezhez, ahol az orr nyálkahártyájában lévő receptorokban a szaginger olyan elektromos választ generál, amelyet az agy dolgoz fel. A technika korántsem tökéletes, hiszen nem tudja pontosan modellezni az emberi orrban jelen lévő mintegy százmillió szenzort. Ugyanakkor a gépérzékelő számának és minőségének beállításával megfelelő hatékonyságot lehet elérni. Ezek a műszerek sem képesek

megmondani első „szaglásra”, ahogyan az ember sem, hogy milyen anyagot szagoltattunk vele. A gépnek előbb meg kell tanítani 5-10 szippantáson keresztül az adott, ismert mintát. Miután ez megtörtént, az elektronikus orr képes megállapítani, hogy a vizsgált minta megfelel-e a korábban betanított anyagnak, ill. besorolja azt a korábban betanított szagminták közé.

Az elektronikus orr értékelése azonban soha nem fogja helyettesíteni a **gáztomatográfiás műszerek** adta analitikai lehetőségeket, melynek lényege, hogy minimális mennyiségű illóolajból rövid idő alatt meghatározza a vizsgált illóolaj mennyiségi és minőségi összetételét, jellegzetes kémiai karakterét.

További vizsgálatokat végezhetünk a **tömegspektrometriával**, amelynél ionos részecskéket választunk el fajlagos tömegük szerint csökkentett nyomáson, elektromos vagy mágneses mezők segítségével. Az elválasztott ionok intenzitását folyamatosan mérik, tudva azt, hogy minden szerves vegyületnek egyedi a tömegspektruma, amely gyakorlatilag az ionáram intenzitás és a fajlagos tömeg között fennálló függvénykapcsolat eredője.

■ **Aromaterápia az öngyógyításban**

A legtokéletesebb öngyógyítási módszer, mivel nem csak hatékony, de kellemes is. Az illóolajos fürdők, masszázsok, vagy az inhalálás erősítik az immunrendszert, javítják a közérzetet és az egészséget. Rádásul ha rendeltetésszerűen használjuk őket, nincs semmilyen mellékhatásuk. Ez nagyon fontos tényező, mivel napjainkban egyre több ember számára válnak nyilvánvalóvá a biokémiai gyógyszeres kezelésekkel együtt járó olyan kedvezőtlen kísérőjelenségek, mint a gyógyszerfüggőség, az immunrendszer leromlása, a legkülönbözőbb káros mellékhatások, valamint az idővel fellépő gyógyszer-rezisztencia a szervezetben.

Fotó: iStockphoto

Az illóolajok hatásosságát érintő megfigyeléseket egyre több kutatás támasztja alá. Az elvégzett kísérletek kimutatták, hogy valamilyen mértékben az összes illóolaj rendelkezik fertőtlenítő és baktériumölő hatással, ráadásul egyes illóolajok hatásosak olyan vírusos megbetegedéseknél, melyekkel szemben a hivatalos orvostudomány tehetetlen.

■ **Sejtszintű hatás**

Több illóolaj is képes hatásosan stimulálni a sejtképződést, valamint javítani a rossz vérkeringést.

Ezen gyógyító hatásoknak fő oka, hogy az illóolajok oxigénnel telített molekulákat tartalmaznak, amelyek táplálékot szállítanak a test sejtjei számára. Oxigén nélkül pedig a tápanyagok feldolgozása lehetetlen, a sejtek legyengülnek, majd elpusztulnak. Az oxigénnel telített molekulák hatékonyan szállítják a test sejtjeinek a táplálékot, következésképpen hozzájárulnak az egészség fenntartásához. Kutatások kimutatták továbbá, hogy az illóolajoknak bioelektromos frekvenciájuk van, ráadásul ez a frekvencia néhányszorososan meghaladja a gyógynövények és egyéb élelmiszerek frekvenciáját. Az illóolajok frekvenciája 52-320 Hz közötti tartományban található. Ilyen magas frekvenciájú környezetben a betegségeket okozó baktériumok, gombák nem képesek megélni. Mindebből láthatjuk, hogy az illóolajok rendkívüli jelentőséggel bírnak.

■ **Szakértelem**

A fentiekben összefoglaltakból is kiderül, hogy mennyire fontos, hogy a kozmetikus a munkája során megfelelő körülményekkel, és szakismerettel válasszon az illóolajok közül a páciensek szépítése, fiatalítása, kényeztetése érdekében. A konkrét hatás kifejtése mellett nem elhanyagolható az a pozitív, érzelem- és hangulatjavító lelki hatás, amit az illatanyag kivált. Alapvetően fontos, hogy ne használjunk szintetikus olajokat, és a természetes anyagok közül is tudjuk, hogy azok honnan származnak, mi a hatásuk. Segítségül ma már léteznek olyan kozmetikai cégek (pl. Mary Cohr), melyek aromaterápiával foglalkoznak, ahol az összes felhasznált illóolaj eredete, származása ismert, és az illóolajok kombinációja tudatosan összeállított, a jobb eredmény, illetve a szinergikus hatás érdekében.

Az aromaterápia tehát kiváló „mankó” számunkra a holisztikus szemlélet erősítéséhez, és a természethez való visszatalálás megkönnyítéséhez.

MARY COHR

A professzionális aromaterápia világa,
prémium kategóriában.

...www.marycohr.hu
most érdemes ellátogatni!...

MARY COHR magyarországi vezérképviselet:
1138 Budapest, Dagály u. 11.
Telefon: 06-1 288-0099
E-mail: marycohr@marycohr.hu
Internet: www.marycohr.hu

MARY
COHR
PARIS